

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.432/2011/16. szám

A Szegedi Ítéltábla a Kovács Andrea Zsuzsanna Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Andrea Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** I. rendű és a dr. Horváth Tamás Lajos ügyvéd által képviselt **II.rendű felperes neve (címe)** II. rendű felperesnek **ügygondnok neve (címe)** kirendelt ügygondnok által képviselt **I.rendű alperes neve ((címe)** szám alatti székhelyű) alperes ellen taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság (jelenleg Szegedi Törvényszék) 2011. július 5. napján kelt 6.G.40.157/2011/5. számú ítéletével szemben előterjesztett 6. sorszám alatti alperesi fellebbezés, valamint a Csongrád Megyei Bíróság (jelenleg Szegedi Törvényszék) 2011. október 14. napján kelt 6.G.40.216/2011/7. számú ítélete ellen előterjesztett II. rendű felperesi fellebbezés folytán lefolytatott egyesített másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság 6.G.40.157/2011/5. számú ítéletét **megváltoztatja**, az 1/2011. (03. 07.) számú alperesi taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltség megfizetésére kötelezését **mellőzi** és az I. rendű felperes keresetét **elutasítja**. Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 38.100 (Harmincnolcezer-egyszáz) Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság 6.G.40.216/2011/7. számú ítéletét **megváltoztatja**, a keresetet elutasító ítéleti rendelkezést, valamint a II. rendű felperest perköltség megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezést **mellőzi**, és a 2011. július 26. napján megtartott megismételt taggyűlésen hozott 2/2011. (július 26.) számú, 3/2011. (július 26.) számú, 4/2011. (július 26.) számú, valamint 5/2011. (július 26.) számú alperesi taggyűlési határozatokat hatályon kívül helyezi. Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. rendű felperesnek 67.000 (Hatvanhétezer) Ft perköltséget.

Értesíti a Szegedi Törvényszék Cégbíróságát, hogy a Cg.... cégjegyzékszámra nyilvántartott alperesi társaság 2011. március 7. napján megtartott taggyűlésén, valamint a 2011. július 26. napján megtartott megismételt taggyűlésén hozott taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránti per befejeződött.

(ügyvéd 1) ügyvéd kirendelt ügygondnok, ügygondnoki díját 15.748 (Tizenötezer-hétszáznegyvennyolc) Ft + 4252 (Négyezer-kettőszázötvenkettő) Ft ÁFA, összesen 20.000 (Húszezer) Ft-ban állapítja meg. Felhívja a Szegedi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy fenti összegű ügygondnoki díjat az El.00001/2012. elnöki letétszámon nyilvántartásba vett 20.000 (Húszezer) Ft-ból - számla ellenében - utalja ki **(ügyvéd 1)** ügyvéd kirendelt ügygondnok számára.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 46.000 (Negyvenhatezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. rendű felperesnek 66.000 (Hatvanhatezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Szegedi Törvényszék Cégbírósága által Cg.... cégjegyzékszámmon nyilvántartott alperesi társaság tagjai az I. és II. rendű felperesek. Mindkét tag önálló cégjegyzési joggal 2006. október hó 24. napjától 2011. október hó 24. napjáig ügyvezetője is volt az alperesi társaságnak. A mindkét felperes által azonos mértékben teljesített pénzübeli hozzájárulásra tekintettel mindkét tagot egyezően 205-205 szavazat illeti meg.

Az alperes társasági szerződésének VI. fejezet 3. pontja kimondja, hogy a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke több mint fele képviselve van.

I.

A II. rendű felperes, mint az alperes ügyvezetője a 2011. február 17. napján kelt és 2011. február 18. napján postára adott meghívóval 2011. március 7. napjának 9 órájára összehívta az alperes taggyűlését. A taggyűlési meghívó nem tartalmazta a megismételt taggyűlés helyét és időpontját. A taggyűlés egyetlen napirendi pontja az I. rendű felperes ügyvezető visszahívása volt. A meghívó a visszahívás részletes indokait is tartalmazta. A meghívót az I. rendű felperes átvette.

A 2011. március 7. napján a társaság székhelyén megtartott taggyűlésen a II. rendű felperes képviselőjében **(ügyvéd 2)** ügyvéd jelent meg. Az I. rendű felperes a taggyűlésről távolmaradt. A II. rendű felperes képviselőjében eljáró **(ügyvéd 2)** ügyvéd által leadott 205 igen szavazattal a társaság meghozta az 1/2011. (03.07.) számú taggyűlési határozatot, mellyel 2011. március 7. napjától az I. rendű felperes ügyvezetőt visszahívta az ügyvezetői tisztségből.

Az I. rendű felperes a Csongrád Megyei Bíróság (jelenleg Szegedi Törvényszék) előtt 6.G.40.157/2011. szám alatt előterjesztett keresetlevelében az 1/2011. (03. 07.) számú taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálatát, a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a taggyűlés összehívása sem volt szabályszerű, mert a taggyűlési meghívó nem tartalmazta az esetleges megismételt taggyűlés helyét és időpontját, ezen túlmenően pedig a megtartott taggyűlés nem volt határozatképes, ugyanis ott a törzstőke több mint fele nem volt képviselve. Kifogásolta, hogy a taggyűlésen az ügyvezető nem személyesen járt el. Ezzel összefüggésben hivatkozott a felvett jegyzőkönyv alakszerűségi hibáira is.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy a taggyűlés összehívására szabályszerűen került sor és a taggyűlés határozatképes volt, ugyanis az I. rendű felperest a határozatképesség számításánál figyelmen kívül kell hagyni.

Az elsőfokú bíróság a 6.G.40.157/2011/5. számú ítéletével az 1/2011. (03. 07.) számú taggyűlési határozatot hatályon kívül helyezte. A taggyűlés összehívásának szabályszerűtlenségével kapcsolatos I. rendű felperesi hivatkozást nem fogadta el, álláspontja az volt, hogy önmagában azon körülmény, hogy a taggyűlésre szóló meghívó a megismételt taggyűlés helyét és időpontját nem tartalmazta, nem okozza az összehívás szabályszerűtlenségét, csupán azt, hogy amennyiben a megtartott első taggyűlés bármely oknál fogva határozatképtelen, ez esetben nem lehet megismételt taggyűlést tartani, és nem érvényesülhetnek a megismételt taggyűlésre vonatkozó határozatképtelenség vizsgálatát enyhítő szabályok. Megalapozottnak ítélte viszont azt az I. rendű felperesi hivatkozást, hogy a taggyűlés azért volt határozatképtelen, mert azon a társasági szerződés rendelkezéseivel ellentétesen a törzstőke több mint fele nem volt jelen, illetőleg képviseltetve. Tekintettel arra, hogy a taggyűlésen ténylegesen csak az egyik tag által meghatalmazott jogi képviselő volt jelen, így amennyiben a meghatalmazott eljárását szabályszerűnek tekintenénk is, ez csupán azzal a következménnyel járna, hogy a törzstőke fele volt képviselve a taggyűlésen. A BDT 2007/1575. számú eseti döntésre hivatkozással kifejtette, hogy az egyik tag távollétében érvényes taggyűlési határozat olyan kérdésben sem hozható, amelyre nézve a távollévő tag szavazati joggal nem rendelkezett. Ilyen körülmények között a határozatképességhez mindkét tag jelenléte szükséges lett volna, ennek hiányában a taggyűlés nem volt határozatképes, így azon érvényes határozat sem születhetett.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az I. rendű felperesnek a szabályszerűen, egyetlen napirendi ponttal összehívott taggyűlésen a Gt. 25. § /5/ bekezdése értelmében szavazati joga nem volt és őt a határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál is számításán kívül kellett hagyni. Tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság a BDT 2007/1575. számú eseti döntésre, figyelemmel arra, hogy az eseti

döntés alapjául szolgáló tényállás, illetve az alkalmazandó jogszabály tartalma egyaránt eltért jelen ügy tényállásától és az alkalmazandó jogszabályoktól. Az alperes számára a

másodfokú eljárás tartamára kirendelt ügygondnok ügygondnoki tiszténél fogva az előterjesztett alperesi nyilatkozatokat fenntartva kérte a kereset elutasítását.

Az I. rendű felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a taggyűlés határozatképessége és az egyes kérdésekben történő határozathozatal során megállapítandó határozatképesség két külön fogalom. Az egyes kérdésekben történő határozathozatal előfeltétele egy határozatképes taggyűlés, azaz mindenekelőtt azt kell biztosítani, hogy legyen egy határozatképes taggyűlés. Az alperes a taggyűlési meghívóban elmulasztotta megjelölni a megismételt taggyűlés időpontját, így saját mulasztásával zárta el önmagát attól, hogy az I. rendű felperes távolmaradása esetén biztosítsa a jogszerű határozathozatalt.

II.

A II. rendű felperes, mint ügyvezető a 2011. július 6. napján kelt meghívóval 2011. július 22. napjának 9 órájára összehívta az alperes taggyűlését a társaság székhelyére. A meghívó tartalmazta, hogy határozatképtelenség esetére a megismételt taggyűlés megtartására 2011. július 26. napján 9 órakor kerül sor a társaság székhelyén. A meghívóban közölt egyetlen napirendi pont az I. rendű felperes ügyvezető visszahívása volt. A meghívóban szereplő napirendi ponton kívül az I. rendű felperes további napirendi pontok felvételére tett írásban javaslatot. További napirendi pontként javasolta a II. rendű felperes ügyvezető visszahívását, **(személy 1)** ügyvezetővé választását és a társaság 2010. évi mérlegéről való határozathozatalt. A további napirendi pontok felvételéről szóló írásbeli javaslatát - a taggyűlést több mint három nappal megelőzően - faxon és levélben is megküldte a II. rendű felperesnek.

Az alperes 2011. július 26-i megismételt taggyűlésén jelen volt mindkét tag, továbbá az I. rendű felperes képviselőjében **(ügyvéd 3)** ügyvéd és az alperes megbízásából **(ügyvéd 2)** ügyvéd. Jelen volt még szavazati jog nélkül a II. rendű felperes felesége, **(személy 2)**, valamint az I. rendű felperes leánya, **(személy 1)**.

A 2011. július 26-i megismételt taggyűlésről két jegyzőkönyv is felvételre került. A **(ügyvéd 2)** jegyzőkönyvvezető és a II. rendű felperes ügyvezető és tag aláírását tartalmazó taggyűlési jegyzőkönyv tartalmazza a taggyűlésen a II. rendű felperes, mint szavazásra jogosult szavazatának 100 %-ával meghozott 1/2011. (07. 26.) számú taggyűlési határozatot, amely szerint az I. rendű felperest a taggyűlés 2011. július hó 26. napjával az ügyvezetői tisztségből visszahívja. A visszahívás következtében az I. rendű felperes ügyvezetői tisztsége az alperesnél 2011. július 26. napjával megszűnik, amennyiben az 1/2011. (03. 07.) számú taggyűlési határozat - amely szerint az I. rendű felperes az ügyvezetőségből 2011. március 7. napján visszahívásra került - jogerősen hatályon kívül helyezésre kerül. A jegyzőkönyv rögzíti, hogy a II. rendű felperes ügyvezető által kiküldött meghívóban

E határozat meghozatalát követően a taggyűlésen jelenlévők között vita alakult ki arról, hogy az I. rendű felperes által javasolt további napirendi pontok tárgyalására sor kerülhet-e. A II. rendű felperes mindkét felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint nem járult hozzá ahhoz, hogy az I. rendű felperes által kért további kérdéseket a taggyűlés napirendre tűzze és megtárgyalja. E jogi álláspontjának kifejtését követően a II. rendű felperes, valamint házastársa és az alperes megbízásából jelenlévő **(ügyvéd 2)** jogi képviselő a taggyűlés helyszínét elhagyta.

Az I. rendű felperes úgy határozott, hogy a taggyűlést folytatja. A taggyűlés levezető elnökének **(ügyvéd 3)**-t, jegyzőkönyvvezetőnek **(személy 3)**-t választotta meg. Az ily módon felvett jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a taggyűlés az I. rendű felperes ügyvezető visszahívása, mint napirendi pont tekintetében nem határozott, míg az I. rendű felperes által kért további napirendi pontok tekintetében döntések születtek. Az I. rendű felperes által leadott igen szavazatok alapján meghozott 2/2011. (július 26.) számú határozattal a taggyűlés 2011. július 26-i hatállyal a II. rendű felperes ügyvezetőt az ügyvezetői tisztségéből visszahívta. A 3/2011. (július 26.) számú határozattal a taggyűlés **(személy 1)**-t 2011. július 26. napjától határozatlan időre önálló képviseleti joggal megválasztotta az alperesi társaság ügyvezetőjévé. A 4/2011. (július 26.) számú határozattal a taggyűlés a közzétett mérleget elutasította. (Ennek előzményeként az alperes a 2011. június 28. napján tartott megismételt taggyűlésen hozott 1/2011. (VI. 28.) számú határozatával a társaság 2010. évi beszámolóját elfogadta. E taggyűlési határozatot időközben - jelen per I. rendű felperesének keresete alapján - a Csongrád Megyei Bíróság (jelenleg Szegedi Törvényszék) a 2011. október 14. napján kelt és 2011. december 2. napján jogerőre emelkedett 6.G.40.206/2011/8. számú ítéletével hatályon kívül helyezte). Az 5/2011. (július 26.) számú határozattal a levezető elnök megbízta a **(ügyvéd 3)** Ügyvédi Irodát a taggyűlésen felvett „tagi határozatok” végrehajtására.

A 2011. július 26-i megismételt taggyűlésen hozott 2/2011. (július 26.), 3/2011. (július 26.), 4/2011. (július 26.) és 5/2011. (július 26.) számú taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a II. rendű felperes kezdeményezett peres eljárást a Csongrád Megyei Bíróság (jelenleg Szegedi Törvényszék) előtt. A II. rendű felperes a 2011. július 26. napján 9 órakor megkezdett megismételt taggyűlésen tárgyalta, a meghívóban nem szereplő napirendi pontok alapján hozott határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a meghívóban nem szereplő napirendi pontok tárgyalására és e kérdésekben történő határozathozatalra jogszabálysértően került sor, figyelemmel arra, hogy a Gt. 20. § /4/ bekezdése szerint a legfőbb szerv az ülésére szóló meghívóban nem szereplő kérdéseket csak akkor tárgyalhatja meg, ha az ülésen valamennyi tag jelen van és egyhangúlag hozzájárul a kérdés megtárgyalásához. Miután a meghívóban nem szereplő kérdések megtárgyalása ellen a II. rendű felperes kifejezetten tiltakozott, így a meghívóban nem szereplő

kérdések napirendre vételére, illetőleg e kérdések körében határozathozatalra nem kerülhetett volna sor.

A II. rendű felperes által kezdeményezett perben a II. rendű felperes, mint ügyvezető által adott meghatalmazás alapján képviselt alperes a keresetet elismerte. Az elsőfokú eljárásban beavatkozói pozícióban eljáró I. rendű felperes azonban a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a taggyűlési meghívóban nem szereplő kérdések megtárgyalására az alperesnek lehetősége volt, figyelemmel arra, hogy a napirendi javaslatokat az I. rendű felperes nem a taggyűlésen terjesztette elő, hanem azokat már korábban megküldte a társaság másik tagjának, a II. rendű felperesnek. Erre figyelemmel nem a Gt. 20. § /4/ bekezdésében írt szabályozás, hanem ugyanezen jogszabály 144. § /3/ bekezdése szerinti szabályozás érvényesül.

Az elsőfokú bíróság a 6.G.40.216/2011/7. számú ítéletével a II. rendű felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja az volt, hogy a Gt. 144. §-ának rendelkezései a Gt. 20. §-ában írt rendelkezésekhez képest a specialitás viszonyában állnak, tehát a Gt. 20. §-ában írt rendelkezések csak akkor hatályosulnak, amennyiben e vonatkozásban a kft-re vonatkozó rendelkezések - jelen esetben a Gt. 144. §-ában írtak - az adott kérdést eltérően nem szabályozzák. A Gt. 20. § /4/ bekezdésében írt rendelkezés kizárólag azt az esetet szabályozza, amikor a tag a Gt. 144. § /3/ bekezdésében írt előzetes közlés nélkül a taggyűlésen szándékozik az addig a tagokkal nem közölt kérdést napirendre venni, s az ilyen kérdés valóban csak akkor tárgyalható, ha a taggyűlésen valamennyi tag jelen van és a kérdések tárgyalásához kifejezetten hozzájárul. Ettől az esettől különbözik, ha a tag előzetesen kéri az eredetileg a napirendben nem szereplő kérdések körén kívül további napirendi pontoknak a taggyűlés elé vitelét. Ha a tag megtartotta a Gt. 144. § /3/ bekezdésében írt szabályokat, ez tartalmilag azt jelenti, hogy a meghívóban eredetileg nem szereplő kérdéseket olyan kérdéseknek kell tekinteni, mint amelyeket a meghívó már eredetileg is tartalmazott, azaz az újabb kérdések is napirendre vett kérdésnek tekintendők. Ilyen esetben a lex specialis derogat legi generali elv értelmében e kérdések körében nem érvényesül a Gt. 20. § /4/ bekezdésében írt azon korlátozó rendelkezés, hogy a meghívóban nem szereplő kérdéseket csak akkor tárgyalhatja meg a taggyűlés, ha a taggyűlésen valamennyi tag megjelent és a napirenden nem szereplő kérdések megtárgyalásához egyhangúan hozzájárult. Ilyen körülmények között a II. rendű felperes távozását követően a taggyűlés folytatása és azon az újabb napirendi pontok megtárgyalása és ezek tárgyában való határozathozatal nem ütközött sem a Gt., sem a társasági szerződés rendelkezéseibe, ezért e határozatok a II. rendű felperes által megjelölt okból nem jogszabálysértők.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a II. rendű felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes 2011. július 26. napján megtartott megismételt taggyűlésén hozott 2/2011. (július 26.) számú, 3/2011. (július 26.) számú, 4/2011. (július 26.) számú, valamint 5/2011. (július 26.) számú határozatainak hatályon kívül helyezését. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság téves jogi következtetésre jutott, amikor kifejtette, hogy a Gt. 144. § /3/ bekezdése a Gt. 20. § /4/ bekezdéséhez, mint általános szabályhoz

Gf.III.30.432/2011/16. szám

képest speciális szabályozást tartalmaz. Téves és jogszabálysértő az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a Gt. III. fejezetének rendelkezései jogértelmezési szempontból

általános szabályoknak tekinthetők az egyes társasági formákra vonatkozó szabályokat tartalmazó fejezetek különös szabályaihoz képest. A Gt. III. fejezete valamennyi társasági formára vonatkozó közös szabályokat egy fejezetbe összefoglalva tartalmazza, de ezeket a közös szabályokat, valamint az egyes társasági formákat szabályozó II. rész egyes fejezeteiben foglalt szabályok rendelkezéseit egymás mellett, kiegészítőleg kell alkalmazni, azok nem állnak egymással *lex generalis-lex specialis* viszonyában. E körben utalt a BDT 2009/2023. számon közzétett eseti döntésben megfogalmazottakra. Hivatkozott továbbá a jelenleg hatályos Gt. 111. §-ához fűzött indokolásra, mely szerint a törvénynek a korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozó fejezetén belül végrehajtott módosítások célja részben a törvény megváltozott közös szabályokat tartalmazó I. részével való összhang megteremtése volt. A korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozó fejezet is számos deregulációs elemet tartalmaz, így elhagyásra kerültek azok a rendelkezések, amelyek valamennyi társaságra vonatkozóan a közös szabályok között az első részben kerültek megfogalmazásra. E jogi álláspontot igazolja a jelenleg hatályos Gt. 144. § /3/ bekezdéséhez kapcsolódó kommentár is, amely értelmében a Gt. 144. § /3/ bekezdésében foglalt tagi jogosítványt a Gt. 20. § /4/ bekezdésével együttesen kell értelmezni, azaz a Gt. 144. § /3/ bekezdése alapján szabályszerűen gyakorolt tagi jogosítvány esetén is csak akkor van lehetőség a napirenden nem szereplő kérdések megtárgyalására, ha ahhoz a társaság valamennyi tagja egyhangúan hozzájárult. A Gt. 144. § /3/ bekezdésében foglalt tagi jogosítvány csak azt jelenti, hogy bármely tag kérheti a meghívóban közölt napirendi pontok kiegészítését, további kérdések megtárgyalását. A kiegészítés iránti kérelem tartalmát a tagnak kell a többi taggal közölni, vagy azt az ügyvezetőnek olyan időpontban megküldeni, hogy az ügyvezető gondoskodhasson a tagok tájékoztatásáról. Az ily módon szabályszerűen gyakorolt tagi jogosítvány alapján a megtárgyalni kért további kérdések körében a taggyűlés dönteni kizárólag a Gt. 20. § /4/ bekezdése szerint tud szabályszerűen, azaz a meghívóban nem szereplő kérdéseket a taggyűlés kizárólag akkor tárgyalhatja meg és hozhat határozatot, amennyiben a taggyűlésen valamennyi tag megjelent és az előzetes napirendben nem szereplő, tehát a meghívóban napirendi pontként fel nem tüntetett kérdések megtárgyalásához egyhangúlag hozzájárult. E körben hivatkozott a Fővárosi Bíróság 26.G.40.249/2009/18., a Baranya Megyei Bíróság 8.G.20.405/2008/6. és a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.006/2009/6. számú eseti döntéseire is. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperesi taggyűlésen hozott 2-5/2011. (július 26.) számú taggyűlési határozatok nem felelnek meg a Gt. 146. § /1/ bekezdésében foglalt előírásoknak sem, a jegyzőkönyv ugyanis nem tartalmazza a leadott szavazatok és ellenszavazatok számát, illetve a szavazástól tartózkodókat, vagy az abban részt nem vevőket. Az elsőfokú bíróság a Pp. 221. § /1/ bekezdésének sérelmével nem foglalkozott ezen, kereseti kérelemben már hivatkozott állításokkal.

Az alperes számára a másodfokú eljárás tartamára kirendelt ügygondnok ügygondnoki tiszténél fogva kérte a kereset elutasítását.

- 8 -

Az I. rendű felperes fellebbezésre tett ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, az elsőfokú eljárásban általa kifejtett indokokra hivatkozással. Jogi álláspontjának alátámasztására hivatkozott a BDT 2011/2581. számú jogesetre, a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.006/2009/6. számú döntésére, valamint a Debreceni Ítéltábla DÍT-H-GJ-2009-2. számú határozat szerint Gf.III.30.476/2008/3. számú ügyére.

A másodfokú bíróság a Csongrád Megyei Bíróság (jelenleg Szegedi Törvényszék) 6.G.40.157/2011/5. számú és 6.G.40.216/2011/7. számú ítéletével szemben előterjesztett fellebbezéseket egyesített másodfokú eljárásban bírálta el.

A fellebbezések **megalapozottak**.

I.

Lényeges körülmény az ügyben, hogy az alperesi társaság a 2006. évi IV. törvény (Gt.) hatálya alatt áll. A Gt. 45. § /1/ bekezdése szerint a gazdasági társaság bármely tagja kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik. A meghozott határozat jogszabályba ütközik, ha nem határozatképes taggyűlésen került elfogadásra. Ezért a 2011. március 7-i taggyűlés szabályszerűségével összefüggésben központi kérdés volt, hogy az alperesi taggyűlés határozatképességét meg lehet-e állapítani vagy sem. A határozatképesség azt a minimális arányt jelenti, amilyen arányban egy ülésen a részvételre jogosultaknak meg kell jelenniük ahhoz, hogy az ülés döntéseket hozhasson. A határozatképesség számítás - szigorúbb szabályozás lehetősége tekintetében eltérést engedő - főszabályát a Gt. 142. § /2/ bekezdése szabályozza. Ennek értelmében a Kft. legfőbb szerve, a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább fele vagy a leadható szavazatok többsége képviselve van. A társasági szerződés ennél nagyobb részvételi arányt is előírhat. Az alperes társasági szerződésének VI. fejezet 3. pontja kimondja, hogy a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke több mint fele képviselve van. A társasági szerződés rendelkezéseire tekintettel - miután az alperesi társaság tagjai azonos pénzbeli hozzájárulást teljesítettek - a törzstőke több mint fele kitétel kizárólag akkor valósulhat meg, ha a taggyűlésen mindkét tag jelen van.

A főszabálytól eltérő határozatképesség számítási rendet azonban maga a Gt. határoz meg több rendelkezésében. Az a körülmény, hogy az alperes társasági szerződésében csupán a határozatképesség számítás fő szabálya került meghatározásra, nem jelenti azt, hogy a Gt. egyéb sajátos rendelkezéseit figyelmen kívül lehetne hagyni. Ezzel áll összhangban az alperes társasági szerződésének IX. fejezet vegyes rendelkezése, amely szerint a társasági szerződésben nem szabályozott kérdésekben - többek között - a Gt. rendelkezései az irányadók. Ha a Gt. a határozatképesség sajátos számítási módját írja elő, ennek egyenes következménye, hogy ha a Gt.-ben írt sajátos határozatképesség számítási helyzet állapítható meg, úgy nem a társasági szerződés általános határozatképesség számítási főszabálya, hanem a törvény etekintetben irányadó kötelező rendelkezése

Gf.III.30.432/2011/16. szám

érvényesül. Ha valamely ügyben az adott tag nem szavazhat - akár törvényi, akár szerződéses rendelkezés alapján -, az érintett tagot az e kérdésben való határozathozatal során (tehát nem általában) a határozatképesség számításánál figyelmen kívül kell hagyni.

A határozatképesség számításánál az elsőfokú bíróság által kiindulópontként elfogadott BDT 2007/1575. számú eseti döntés több okból sem lehet irányadó jelen jogvita elbírálása tekintetében. Ezen eseti döntésben hivatkozott tényállás eltér a jelen perben releváns, 2011. március 7-i taggyűlésen történtektől és ott meghozott határozat alapjául irányadó tényállástól, másrészt nyomatékosan értékelendő, hogy amíg a hivatkozott eseti döntés a korábbi Gt. alapján működő társaság és a korábbi Gt. alapján érvényesülő határozatképesség számítási szabályok alapján került közzétételre, addig jelen jogvitában a korábbi Gt. rendelkezéseinek alkalmazására nem kerülhet sor, így nyilvánvalóan nem lehet e jogvita elbírálására irányadó a korábbi Gt. értelmezésére kialakított bírósági joggyakorlat. Amíg a korábbi Gt. 18. § /5/ bekezdése úgy fogalmazott, hogy a határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag, akit a határozat kötelezettség, vagy felelősség alól mentesít, illetve a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít, továbbá az, akivel a határozat szerint szerződést kell kötni, vagy aki ellen pert kell indítani, és ezzel összefüggésben a korábbi Gt. 18. § /4/ bekezdése mondta ki, hogy ha a gazdasági társaság tagja törvény, vagy a társasági szerződés rendelkezései szerint valamely ügyben nem szavazhat, az érintett tagot az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni; ehhez képest a Gt. 20. § /5/ bekezdése megfogalmazása szerint, ha a gazdasági társaság tagja törvény, vagy a társasági szerződés rendelkezései szerint valamely ügyben nem szavazhat, az érintett tagot az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni. A határozat meghozatalánál nem szavazhat az a tag, akit a határozat kötelezettség vagy felelősség alól mentesít, vagy a gazdasági társaság rovására másfajta előnyben részesít, az, akivel határozat szerint szerződést kell kötni, aki ellen pert kell indítani, valamint az, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára, vagy megszűnésére a határozat vonatkozik. A korábbi szabályozáshoz képest tehát a jelenleg hatályos szabályozás jelentősen pontosította azon ügykörök leírását, amelynél az érintett tag szavazati jogát nem gyakorolja, az a szabály pedig változatlan, hogy az ilyen tagot az e kérdésben történő határozathozatal során a határozatképesség megállapításánál számításon kívül kell hagyni.

A Gt. 20. § /5/ bekezdés utolsó fordulata tartalmazza a korábbi szabályozáshoz képest nívumként megjelenő azon pontosítást, hogy nem szavazhat az a tag, akinek a társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának létesítésére, tartalmára, vagy megszűnésére vonatkozik a határozat. A Gt. 20. § /5/ bekezdése az 1997. évi CXIV. törvény (korábbi Gt.) normáival lényegileg azonos szabályokat tartalmaz, azonban a norma szövegének megfogalmazása a korábbinál egyértelműbb. E pontosítás törvénybe iktatásának indokául egyértelműen azt jelölte meg a jogalkotó, hogy a korábbi Gt. lényegileg azonos tartalmú, de általánosabb megfogalmazású

szabályozásának értelmezésére ellentétes bírói gyakorlat alakult ki, így az eltérő jogértelmezésekre tekintettel vált szükségessé a törvényi szabály pontosítása (2006. évi IV. törvény 20. § /5/ bekezdéséhez fűzött részletes jogalkotói indokolás). A Gt. 20. § /5/ bekezdéséhez fűzött részletes jogalkotói indokolás nevesített példaként említi a társasági jogi jogviszonyok körében a vezető tisztségviselői jogviszonyt, így a jelenleg hatályos jogi szabályozásból mind a jogalkotó akarata és szándéka szerinti teleologikus értelmezésből, mind a történeti összehasonlítás eredményeként az az egyértelmű logikai következtetés

vonható csak le, hogy ha az érintett tag vezető tisztségviselő, úgy e társasági jogi jogviszonyának létesítésére, módosítására, vagy megszűnésére vonatkozó taggyűlési határozat tekintetében e tagot szavazásból kizárt tagnak kell tekinteni. Ezt az értelmezést támasztja alá az időközben kialakult bírói gyakorlat is, amely az ügyvezetői jogviszony létszakai egyértelműen a társasági jogi jogviszony keretébe sorolja (Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.240/2011/5. és Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.732/2010/7. számú döntései). Irányadó jogirodalmi álláspontokból is az a következtetés vonható le, hogy a határozatképesség számításánál - akár törvény, akár a létesítő okirat szabálya alapján - szavazati joggal nem rendelkező tagot a határozatképesség megállapítása szempontjából is figyelmen kívül kell hagyni (Kisfaludi András: Társasági jog. CompLex Kiadó 2007. 133. oldal).

Helyesen hivatkozott az alperesi fellebbezés arra, hogy miután a 2011. március 7-i taggyűlésnek kizárólag az I. rendű felperes ügyvezetői tisztségből való visszahívása volt a napirendje, és a fentiek szerint e napirendi pont vonatkozásában az I. rendű felperes, mint szavazásból törvény útján kizárt tag a határozatképesség számításánál is figyelmen kívül kell maradjon, így a 2011. március 7-i, ezen egyetlen napirendi pontot tárgyaló taggyűlést határozatképesnek kell tekinteni (lásd a határozatképesség számítás módjára az e tekintetben változatlan szabályozás miatt jelenleg is irányadó BH 1995/630. számú eseti döntésben kifejtetteket). Mindebből következően téves az I. rendű felperes azon hivatkozása, hogy általánosságban kell érvényesülnie a taggyűlés határozatképességére vonatkozó törvényi főszabálynak, illetve az erre vonatkozó társasági szerződési rendelkezésnek, és csak az ily módon határozatképes taggyűlésen kerülhet sor egyáltalán döntéshozatalra.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a 2011. március 7-i taggyűlés - az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben - határozatképes volt, a taggyűlésen tehát születhetett érvényes határozat. Amennyiben pedig a 2011. március 7. napján megtartott taggyűlést az ott elfogadott egyetlen 1/2011. (03. 07.) számú taggyűlési határozat tekintetében határozatképesnek kell tekinteni, úgy érdemben szükséges vizsgálni azt az - elsőfokú bíróság által eltérő jogi álláspontja folytán nem értékelt - I. rendű felperesi hivatkozást, hogy a II. rendű felperes, mint ügyvezető személyes jelenlétére szükséges lett volna-e ahhoz, hogy jogszerű határozat születhessen, vagy sem. Az I. rendű felperes által hivatkozott Gt. 22. § /1/ bekezdése kimondja, hogy a vezető tisztségviselő a társaság belső működése körében a társasággal kapcsolatos feladatait csak személyesen láthatja el, képviseletnek nincs helye. Miután azonban a taggyűlés nem a vezető tisztségviselők, hanem a tagok testületeként látja el a gazdasági társaság legfőbb szervének feladatait (Gt. 19. §), a Gt. 142. § /1/ bekezdése szerint pedig a taggyűlésen a tagot

- 11 -

Gf.III.30.432/2011/16. szám

meghatalmazott személy is képviselheti, így a II. rendű felperes, mint az alperesi társaság tagja jogosult volt a 2011. március 7-i taggyűlésen magát képviseltetni, azaz személyes jelenléte nélkül is megtartható volt a taggyűlés.

A Gt. 146. § /1/ bekezdése értelmében a taggyűlésről - bizonyos kivételekkel - az ügyvezetőnek kell jegyzőkönyvet készítenie, azonban egyértelmű a bírói gyakorlat abban,

hogyan a taggyűlési jegyzőkönyvre vonatkozó alaki és tartalmi szabályok megsértésének önmagában a meghozott határozatok érvényességére is kiható jogkövetkezménye nincs, ezért a taggyűlési jegyzőkönyv hiányossága a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésének ténybeli alapjaként nem szolgálhat. A taggyűlésen meghozott határozatokhoz a társaság működését jelentősen meghatározó joghatások fűződnek. A taggyűlési jegyzőkönyv ezzel szemben a Gt. által előírt tartalommal szerkesztett olyan okirat, amely a döntések meghozatalát tanúsítja, de a taggyűlési jegyzőkönyvre vonatkozó alaki és tartalmi szabályok megsértésének önmagában a meghozott határozatok érvényességére is kiható jogkövetkezménye nincs, ezért a taggyűlési jegyzőkönyv hiányossága a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésének ténybeli alapjaként nem szolgálhat (BDT 2010/2372. számú eseti döntés). Az 1/2011. (03. 07.) számú taggyűlési határozat - az I. rendű felperesnek megküldött, határozatok könyvéből készült kivonat tanúsága szerint - a Gt. 146. § /3/ bekezdésének megfelelően a határozatok könyvébe bejegyzésre, azaz nyilvántartásra került, és a taggyűlésről felvett jegyzőkönyvön fellelhető mind a tag képviseletében eljáró ügyvéd aláírása és pecsétje, mind pedig a II. rendű felperes, mint ügyvezető aláírása is, így egyebekben is súlytalanná válnak a jegyzőkönyv alakítását vitató I. rendű felperesi hivatkozások.

Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 2011. március 7. napján megtartott alperesi taggyűlés összehívása szabályszerű volt, az összehívás szabálytalanságával összefüggő I. rendű felperesi hivatkozások megalapozatlanok voltak, így semmilyen ok nem akadályozta az alperes taggyűlését abban, hogy érvényes határozatot hozzon. Miután a fentebb kifejtettek szerint a határozat meghozatalánál a taggyűlés határozatképes volt, a meghozott határozat nem ütközik sem jogszabályba, sem az alperes társasági szerződésébe, így a jogszerű taggyűlési határozat bírósági hatályon kívül helyezésére nem kerülhet sor, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatta és az I. rendű felperes keresetét elutasította. Az ítéleti rendelkezés megváltoztatása folytán változtak a peresztességi-pernyertességi arányok, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a peresztességi I. rendű felperest kötelezte az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /3/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján - az ellenkérelem előterjesztésére és az elsőfokú tárgyaláson való részvételre összesen 3 óra munkaidő figyelembevételével - megállapított, ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

- 12 -

II.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a 6.G.40.216/2011. számú ügy kapcsán az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amikor a II. rendű felperes keresete kapcsán a II. rendű felperes, mint ügyvezető által adott alperesi meghatalmazás alapján fogadta el a jogi képviselő képviseleti jogosultságát. A Gt. 46. § /1/ bekezdése ugyanis kimondja, hogy ha a felülvizsgálatot a gazdasági társaság vezető tisztségviselője kezdeményezi és a gazdasági társaságnak nincs olyan vezető tisztségviselője, aki a társaságot képviselhetné

a perben, a társaságot a felügyelőbizottság által kijelölt felügyelőbizottsági tag képviseli. Ha a gazdasági társaságnak nincs felügyelőbizottsága, vagy a felügyelőbizottság valamennyi tagja felperesként perben áll, a bíróság a társaság képviseletére ügygondnokot rendel ki. E szabály alapján az elsőfokú bíróságnak a II. rendű felperes ügyvezető által a társasággal szemben kezdeményezett peres eljárásban a II. rendű felperes által az alperes képviseletére adott meghatalmazás alapján az eljáró jogi képviselő képviseleti jogosultságának elfogadása helyett ügygondnokot kellett volna kirendelnie, figyelemmel arra, hogy az I. rendű felperes az 1/2011. (03. 07.) számú taggyűlési határozattal ügyvezetői tisztségéből visszahívásra került, így a II. rendű felperesen kívül a társaságnak más képviseletre jogosult ügyvezetője nem maradt és az alperesnél felügyelő bizottság sem működött. Ezen eljárási szabálysértés azonban azért nem indokolta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a teljes elsőfokú eljárás megismétlésének kötelezettségét, mert az elsőfokú bíróság a - másodfokú eljárásban I. rendű felperesként eljáró - másik tag beavatkozását engedélyezte, és az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében tett beavatkozási nyilatkozatokat, nem pedig az alperesi jogi képviselő által tett kereset elismerő nyilatkozatot fogadta el. Ezen túlmenően miután a másodfokú bíróság észlelte azt is, hogy függetlenül a 6.G.40.157/2011. és 6.G.40.216/2011. számú perek kimenetelétől, az I. és II. rendű felperések ügyvezetői minősége a határozott idő elteltével 2011. X. hó 24. napján megszűnt, így az alperes képviseletére részben az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértés, részben a másodfokú eljárás tartama alatt bekövetkezett további jogi tények miatt ügygondnokot rendelt ki, aki ügygondnoki tiszténél fogva tette meg az alperes jogvédelme érdekében nyilatkozatait, ezzel garanciális jogsérelem az alperest nem érte.

Az ügy érdemében nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben kifejtett érveket. Nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság 6.G.40.216/2011/7. számú ítéletében kifejtett azon jogi állásponttal, hogy a Gt. 20. § /4/ bekezdésében írt rendelkezések csak akkor hatályosulnak, amennyiben e vonatkozásban a kft-re vonatkozó, jelen esetben a Gt. 144. §-ának /3/ bekezdésében írt rendelkezések az adott kérdést eltérően nem szabályozzák, azaz a két jogszabályhely vonatkozásában érvényesülne a lex specialis derogat legi generali elve. Helyesen hivatkozott a II. rendű felperesi fellebbezés arra, hogy a Gt. 111. §-ához fűzött részletes jogalkotói indokolás egyértelműen ellentmond az elsőfokú bíróság által megállapított lex specialis elve érvényesülésének. Az indokolás szerint a korábbi Gt.-hez képest a 2006. évi IV törvény (Gt.) elfogadásával a korlátolt felelősségű társaságra vonatkozó fejezetben belül végrehajtott módosítások célja egyrészt a törvény megváltozott közös szabályokat tartalmazó I. részével való

Gf.III.30.432/2011/16. szám

összhang megteremtése volt, másrészt az elmúlt közel 10 év jogalkalmazási gyakorlatában felmerült vitás kérdések egyértelműbb rendezése. A korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozó fejezet is számos deregulációs elemet tartalmaz, így elhagyásra kerültek azok a rendelkezések, amelyek valamennyi társaságra vonatkozóan a közös szabályok között (a I. részben) kerültek megfogalmazásra. A Gt. III. fejezete valamennyi társasági formára vonatkozó közös szabályokat egy fejezetbe összefoglalva tartalmazza, de ezeket a közös szabályokat, valamint az egyes társasági formákat szabályozó II. rész egyes fejezeteiben foglalt szabályok rendelkezéseit egymás mellett, kiegészítőleg kell

alkalmazni. A jogirodalom is ezt az értelmezést támasztja alá, amikor rámutat, hogy a Kft.-re vonatkozó különös részbeli szabályok részletezik a valamennyi társaságra vonatkozó általános részbeli szabályozást (Társasági törvény, cégtörvény. 2006-2009. (szerk: Sárközy Tamás) hvgorac, Budapest 2009. 91. oldal). E megállapításokat a konkrét jogvitára viszonyítva kimondható, hogy a Gt. 144. § /3/ bekezdésében foglalt tagi jogosítvány a Gt. 20. § /4/ bekezdésével együttesen értelmezendő (Fővárosi Bíróság 26.G.40.249/2009/18. számú határozata), ezért a Gt. III. fejezetében és a II. rész IX. fejezetében foglalt rendelkezések egymással nem állhatnak lex generalis-lex specialis viszonyában (BDT 2009/2023. számú eseti döntés).

Ilyen körülmények között nem helytálló az az elsőfokú ítéleti indokolás, hogy ha a tag megtartotta a Gt. 144. § /3/ bekezdésében írt szabályokat, az esetben e kérdések napirendre vett kérdésnek tekintendők, és ezek körében nem érvényesül a Gt. 20. § /4/ bekezdésében írt korlátozó rendelkezés. A Gt. 144. § /3/ bekezdése értelmében bármely tagnak joga van arra, hogy a napirend kiegészítését, az általa megjelölt további napirendi pontoknak a taggyűlés elé vitelét kérje. Az a szabály, hogy a napirend kiegészítés iránti kérelem tartalmát a kezdeményező tagnak kell a többi taggal közölni, vagy azt az ügyvezetőnek olyan időpontban megküldeni, hogy az ügyvezető gondoskodhasson a tagok tájékoztatásáról, egyértelműen arra szolgál, hogy a tagok felkészülhessenek arra: a taggyűlésen dönthetnek e pótlólagos kérdések napirendre tűzéséről (csak ezt támasztja az I. rendű felperes által hivatkozott Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.006/2009/6. számú eseti döntése, egyéb vonatkozásban az eseti döntés a II. rendű felperesi állásponttal azonos). Nem helytálló következtetés azonban, hogy pusztán a Gt. 144. § /3/ bekezdésében írt szabályok betartása esetén az újabb kérdéseket napirendre tűzött kérdéseknek kell tekinteni. Helyes értelmezés szerint az ilyen kérdéseket is csak akkor tárgyalhatja meg a taggyűlés, ha a taggyűlésen valamennyi tag megjelent és a napirendben nem szereplő kérdések megtárgyalásához egyhangúlag hozzájárultak (Gt. 20. § /4/ bekezdés). Ezt a jogértelmezést támogatja a bírói gyakorlat és a jogirodalom is (Fővárosi Bíróság 26.G.40.249/2009/18., Baranya Megyei Bíróság 8.G.20.405/2008/6., Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.006/2009/6. számú eseti döntése, valamint a CompLex DVD jogtár Gt. 144. § /3/ bekezdéséhez fűzött kommentárja).

Néhány törvényi kivételtől eltekintve a taggyűlés összehívásának joga az ügyvezetőt illeti meg (Gt. 143. § /1/ bekezdés). Főszabály szerint a napirend meghatározása is az ügyvezető feladata, ami következik abból a szabályból, hogy a taggyűlésre a

tagokat a napirend közlésével kell meghívni (Gt. 144. § /2/ bekezdés). Speciális kisebbségvédelmi szabályként került megfogalmazásra, hogy bármelyik tag jogosult az általa megjelölt napirendi kérdés megtárgyalását kérni, ha javaslatát a taggyűlés előtt legalább 3 nappal ismerteti a tagokkal. A taggyűlési meghívóban nem szereplő kérdésekben azonban a tagok csak akkor tárgyalhatnak és határozhatnak, ha valamennyi tag jelen van és a kérdés tárgyalásához egyhangúan hozzájárult (az e tekintetben változatlan jogi szabályozás mellett jelenleg is irányadó szakirodalmi álláspont: dr. Bodor Mária: Korlátolt felelősségű társaság hvgorac Budapest, 2001. 180-181. oldal). E szabályok együttes értelmezéséből következően napirend kezdeményezési jogot biztosít a törvény az ügyvezetőn kívül a tag számára is. E napirend kezdeményezési jog azonban nem jelenti egyben azt is, hogy ha a kisebbségi jogok gyakorlása körében a tag legalább 3

nappal a taggyűlés előtt ismerteti javaslatát a többi taggal, ezzel a napirendi kezdeményezés automatikusan napirenddé válik. Tény, hogy az I. rendű felperes által hivatkozott Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.476/2008/3. számú döntéséből az olvasható ki, hogy a tag által javasolt napirendi pontok a többi taggal való ismertetéssel a napirend részeivé válnak, azonban e bírói gyakorlat általánosan követett, jogszabályi rendelkezésekkel és jogirodalmi álláspontokkal is alátámasztott gyakorlatnak nem tekinthető, sőt azzal kifejezetten ellentétes a Fővárosi Ítéltábla 16.Cgf.43.674/2011/2. számú döntése. Az alapvetően jogvédelmi jellegű garanciális szabály, hogy a legfőbb szerv ülésén csak olyan kérdések kerülhessenek tárgyalásra, amelyekre a tagok megfelelően felkészülhettek (Fővárosi Ítéltábla Cgt.X.43.354/2005/2. és Legfelsőbb Bíróság Gfv.30.275/2003/2. számú eseti döntések). Amennyiben a Gt. 7. § /1/ bekezdésében írtaknak megfelelően írásban, vagy más bizonyítható módon közli a tag napirendi javaslatát a többi taggal, ez lehetőséget biztosít a többi tagnak arra, hogy e kérdésről is megfelelő álláspontot alakítson ki. Ily módon azonban a napirendi javaslat még nem válik a napirend részévé, éppen jogvédelmi, garanciális okokból van szükség arra, hogy a javasolt kérdések tekintetében a többi tag is állást foglalhasson.

Szigorúbb értelmezés szerint a Gt. 144. § /3/ bekezdése szerint javasolt napirend kiegészítéséről külön határozatot kell hozni, és a szavazás eredményét taggyűlési jegyzőkönyvben kell rögzíteni (dr. Nochtá Tibor, dr. Zóka Ferenc, dr. Zumbok Ferenc: A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény magyarázata. Magyar Hivatalos Közlönykiadó, a Gt. 20. §-ához fűzött magyarázat, 76-77. oldal). Kevésbé szigorú értelmezés mellett alakoszerű határozat nélkül is van lehetőség - akár ráutaló magatartással is - dönten a meghívóban nem szereplő napirendi kérdés tárgyalásáról (Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.552/2008/8. és Fővárosi Ítéltábla 14.Cgf.43.727/2011/3. számú eseti döntései), ugyanakkor jelen esetben e feltételek egyike sem állapítható meg. Tény ugyanis, hogy a 2011. július 26-i taggyűlésről felvett mindkét jegyzőkönyv tanúsága szerint a II. rendű felperes kifejezetten tiltakozott az általa, mint ügyvezető által kiküldött meghívóban nem szereplő, az I. rendű felperes által a taggyűlés megtartását megelőzően javasolt további napirendi kérdések tárgyalása ellen. Az I. rendű felperes által hivatkozott, általánossá nem vált bírói gyakorlattól eltekintve egységes a bírói interpretáció tekintetében, hogy a meghívóban nem szereplő napirendi kérdések tárgyalására csak valamennyi tag jelenlétében és a kérdés megtárgyalásához történt egyhangú hozzájárulás esetén kerülhet sor (Fővárosi Ítéltábla 16.Cgf.43.674/2011/2., Gf.X.40.179/2010/3.,

- 15 -

Gf.III.30.432/2011/16. szám

14.Cgf.43.727/2011/3. számú és Baranya Megyei Bíróság 8.G.20.405/2008/6. számú eseti döntései).

A kisebbségvédelem jogi eszközei megfelelően érvényesülnek annak a garanciális szabálynak a kimondásával, hogy ha az ügyvezető nem tűzi napirendre azt a kérdést, amelyet a tag megtárgyalni javasol, úgy a tagi jogosultságok között is lehetőség legyen e kérdés többi taggal való megfelelő ismertetése mellett kérni a napirend kiegészítését. Azonban kisebbségi jogok gyakorlása címén nem kényszeríthető a többi tagra e kezdeményezés automatikus tárgyalása, a többi tagnak is lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a javasolt napirendi kérdés ismeretében dönthessenek arról, hogy a taggyűlésen e

kérdés megtárgyalása tekintetében támogatják-e a javaslattevőt vagy sem. Ezzel ellentétes jogértelmezés esetén a gyakorlatban a kisebbségi jogok leple alatt jelentős visszaélésekre kerülhetne sor. Minderre tekintettel sem a törvényi szabályból, sem a bírói gyakorlatból nem következik az, hogy a napirend kiegészítésének kezdeményezése esetén pusztán a formai szabályok betartása esetén automatikusan napirendnek kellene tekinteni a meghívóban nem szereplő, de a taggyűlést legalább három nappal megelőzőleg a tagokkal ismertetett további tagi javaslatokat.

Az a körülmény, hogy a meghívóban nem szereplő napirendi kérdések tekintetében a Gt. 144. § /3/ bekezdése szerinti helyzet és a Gt. 20. § /4/ bekezdése szerinti azon helyzet, hogy a napirenden nem szereplő és előzetesen a tagokkal nem is ismertetett kérdések tekintetében egyetértéssel és valamennyi tag jelenlétében mégis lehetőség nyílt a kérdések tárgyalására, lényegében azonos elbírálás alá eshet, garanciális okokból sem kifogásolható, tekintettel arra, hogy amíg a Gt. 144. § /3/ bekezdése a kisebbségvédelem egyik jogi eszköze, célját és funkcióját képes és alkalmas ellátni azzal, hogy napirend kezdeményezési jogot kap a tag is, addig a Gt. 20. § /4/ bekezdése - szabályozási logikája szerint - nem kisebbségvédelmi eszköz, hanem a bármely okból összehívott taggyűlés szabálytalanul hozott határozatait jogi következményeinek orvoslását célzó egyik olyan lehetőség, amivel közös tagi akarattal (azaz valamennyi tag jelenlétében és egyetértésével) különösen az egyedi, sürgős elbírálást igénylő vagy egyéb okból haladéktalan taggyűlési döntések „jogszerűvé tételére” van mód a törvényi főszabálytól eltérő kivételes eljárási rend biztosításával.

A kisebbségi jogok védelmének több eszközét is szabályozza a Gt. Habár az I. rendű felperes saját jogi álláspontjának alátámasztására hivatkozott a BDT 2011/2581. számú eseti döntésre, e jogesetben adott iránymutatás részben nem a perbelihez hasonló tényállásra ad értelmezési útmutatót, részben pedig nem az I. rendű felperes jogi álláspontjának alátámasztására alkalmas. Ezen eseti döntésből is az a következtetés vonható le, hogy vannak olyan társasági jogi helyzetek, amikor a vezető tisztségviselővel szembeni tulajdonosi akarat érvényesítésére egyéb kisebbségvédelmi eszközök vehetők igénybe, a Gt. 20. § /3/ bekezdése nem szolgálhat kógens társasági jogi rendelkezések kikerülésére, azaz nem szabályszerűen összehívott, illetve megtartott taggyűlésen is csak akkor születhetnek

- 16 -

érvényes határozatok, ha azon valamennyi tag jelen van és az ülés megtartásához hozzájárul.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság 6.G.40.216/2011/7. számú ítéletét megváltoztatta és a 2011. július 26. napján tartott taggyűlésen a taggyűlésre szóló meghívóban nem szereplő napirendi kérdésekben a II. rendű felperes tag tiltakozása ellenére hozott és fentiek szerint jogsértő határozatokat hatályon kívül helyezte. Az elsőfokú ítélet megváltoztatásával változtak a pervesztességi-pernyertességi arányok, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pervesztés alperest a II. rendű felperes perköltségének megfizetésére, melynek összege áll a II. rendű felperes által lerótt 27.000 Ft összegű kereseti illetékből, továbbá a keresetlevél előterjesztésével és az elsőfokú tárgyaláson töltött idővel számolva 4 munkaóra figyelembevételével a 32/2003. (VIII. 22.)

IM számú rendelet 3. § /3/ bekezdése alapján, a II. rendű felperesi jogi képviselő alanyi ÁFA mentességére tekintettel nettó összegben megállapított ügyvédi munkadíjból.

A Szegedi Törvényszék Cégbíróságának értesítése a 2006. évi V. törvény 26. § /1/ bekezdés h./ pontján alapul. A másodfokú bíróság a másodfokú eljárás során kirendelt ügygondnok díját a Gt. 46. § /2/ bekezdésére és a Pp. 74. §-ára tekintettel a Pp. 76. § /2/ bekezdése és a PK. 149. számú állásfoglalás alkalmazásával az ügygondnok által kifejtett munkával arányban álló, 20.000 Ft, ÁFA-t is magában foglaló mértékben állapította meg. A másodfokú eljárás során felmerült költségekről a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján - az egyesített eljárásban érvényesülő pervesztességi-pernyertességi arányokat figyelembe véve - határozott. Az I. rendű felperes által fizetendő másodfokú eljárási költség összegének meghatározásánál az alperes által igazoltan megfizetett 36.000 Ft fellebbezési eljárási illetéket és az alperes képviseletével kapcsolatosan a másodfokú eljárásban felmerült költség arányos részeként 10.000 Ft-ot vett figyelembe. Az alperes által a II. rendű felperesnek fizetendő perköltség összegében az ítéletábla a II. rendű felperes által lerótt 36.000 Ft összegű eljárási illetéket, a II. rendű felperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült, és az ítéletábla által - a fellebbezés előterjesztésével és a másodfokú tárgyaláson töltött idővel számolva 2 munkaóra figyelembevételével - a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /3/ és /5/ bekezdése alapján, a II. rendű felperesi jogi képviselő alanyi ÁFA mentességére tekintettel nettó összegben megállapított ügyvédi munkadíjat, továbbá a II. rendű felperes által előlegezett ügygondnoki díjat számolta el.

Szeged, 2012. április hó 17. napján

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
táblabíró

Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró